

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010176
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7915010176.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. 5. 2016 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaný L. Z. Q. A. T. L., G.. XX. XX. XXXX Z. C. R., E. K.
A., O. J. XX/XX, E..Č.. vo výkone trestu
v ÚVTOS Košice - Šaca,

je vinný, že

- bez udania vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23. 12. 2013 sp. zn. 5T/181/2013, právoplatným 18. 3. 2014, pričom dňa 24. 10. 2014 osobne prevzal poštou výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, čo mal vykonať najneskoršie v priebehu dňa 7. 11. 2014, kde však túto výzvu nerešpektoval a o odklad výkonu trestu nepožiadaval, a do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný až dňa 9. 1. 2015 policajtmí z OO PZ Kráľovský Chlmec,

teda

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to m u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, 38 ods. 2, § 54 Trestného zákona trest
povinnnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 10. 4. 2015 na tunajší súd obžalobu na obvineného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Samosudca vydal dňa 10. 9. 2015 vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obvinený prostredníctvom svojho obhajcu odpor, kde navrhol, aby bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie. Obhajca v podanom odpore zároveň uviedol, že obvinený bol medziasom prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a mal by sa zdržiavať na adrese svojho trvalého pobytu.

Z uvedeného dôvodu súd zrušil ustanovenie obhajcu JUDr. Tomáša Jánošíka, nakoľko pominul dôvod povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, nakoľko obvinený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 2. 2. 2016, avšak obžalovaný sa na uvedené hlavné pojednávanie nedostavil, pričom sa mu nepodarilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie s tým, že táto zásielka nebola prevzatá v uvedenej lehote. Z uvedeného dôvodu bolo hlavné pojednávanie odročené na neurčito a vo veci bol dňa 9. 2. 2016 vydaný príkaz na zatknutie obžalovaného.

Obžalovaný bol zatknutý dňa 23. 2. 2016 a následne bol predvedený pred samosudcu a v rámci výsluchu uviedol, že sa v žiadnom prípade nevyhýba trestnému stíhaniu a zdržiava sa na adrese A., O. J. XX/XX, kde býva so svojim otcom a bratom a žiadnu zásielku do vlastných rúk nedostal. Dodal, že pracuje na aktivačných prácach v obci A. a je možné, že jeho brat, resp. otec, v čase keď poštarka doručuje poštu, buď tieto zásielky, resp. oznámenia o uložení zásielok prebrali, a o tejto skutočnosti ho neinformovali. Uviedol, že ak by mal vedomosť o tom, že sa má dostaviť na súd, určite by sa dostavil. Nakoľko samosudca dospel k záveru, že nebol zistený dôvod väzby, určil termín hlavného pojednávania na deň 3. 5. 2016 s tým, že obžalovaný vzal termín hlavného pojednávania na vedomie a predvolanie na toto hlavné pojednávanie mu bolo doručené bezprostredne po jeho výsluchu. Z uvedeného dôvodu bol príkazom podľa § 73 ods. 7 Trestného poriadku prepustený zatknutý obžalovaný na slobodu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 3. 5. 2016 obžalovaný uviedol, že trvá na podanom odpore v celom rozsahu a následne prokurátor konštatoval, že nemieni uzavrieť s obžalovaným dohodu o vine a treste a následne predniesol obžalobu.

Súd poučil obžalovaného o jeho práve v zmysle § 257 Trestného poriadku a umožnil mu urobiť jedno z vyhlásení, či sa cíti byť vinný, nevinný alebo nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom obžalovaný prehlásil, že sa cíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe v celom rozsahu. Následne kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a keďže prokurátor navrhol prijať toto vyhlásenie obžalovaného, samosudca uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku sa nevykoná a následne vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, prípadne ochranného opatrenia. Preto ďalšie dokazovanie súd zameril na osobu obžalovaného a prečítal a oboznámil podstatný obsah spisového materiálu.

Z charakteristiky Obce A. bolo zistené, že obžalovaný má trvalý pobyt v tejto obci a býva u rodičov, avšak na uvedenej adrese sa málo zdržiava a jeho bližší pobyt im nie je známy. O jeho zamestnaní, životných a majetkových pomeroch nemá obec žiadne správy.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca bolo konštatované, že obžalovaný je maďarskej národnosti, je rozvedený, otec dvoch dospelých detí, pôvodným povoláním mechanik - opravár poľnohospodárskych strojov. Počas výkonu trestu sa kontaktoval s rodinou formou sporadickej korešpondencie. Nastúpil do výkonu trestu zo slobody dňa 9. 1. 2015 do ÚVTOS Košice a na ďalší výkon trestu bol umiestnený do ÚVTOS Košice - Šaca dňa 20. 1. 2015. V rámci vnútornej diferenciacie bol zaradený do diferenciacnej skupiny B. Správanie odsúdeného v ústave bolo na požadovanej úrovni. V interpersonálnych vzťahoch bol obžalovaný nekonfliktný, k personálu sa správal slušne, authority rešpektoval. V hierarchii odsúdených bol bezvýznamný. Patril medzi priemerných odsúdených a na oddelení nevykonával žiadnu funkciu. Pracovne zaradený nebol, na oddiele vykonával rajóny.

Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Záverom ÚVTOS konštatuje, že výkon trestu u obžalovaného má protektívnu funkciu spoločnosti.

Z odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a v jednom prípade bol taktiež odsúdený za totožný trestný čin, teda za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 23. 12. 2013, sp. zn. 5T/181/2013, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Následne bol odsúdený taktiež Okresným súdom Michalovce zo dňa 3. 3. 2014, sp. zn. 0T/38/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. 3. 2014, kde mu bol za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uložený trest povinnej práce v trvaní 260 hodín a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 rokov, pričom tento trest povinnej práce v celom rozsahu vykonal.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, charakter trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom na strane poľahčujúcich bola zistená okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda, že ku skutku sa obžalovaný úprimne priznal a tento úprimne oľutoval a na strane priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda, že už bol v minulosti odsúdený, takže z uvedeného vyplýva, že trestná sadzba za daný trestný čin sa v dôsledku rovnovážneho pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemení, zostáva v rozpätí 0 až 2 roky. Pri ukladaní trestu súd prihliadol taktiež na skutočnosti uvádzané obžalovaným v rámci hlavného pojednávania, resp. záverečnej reči, kedy uviedol, že úprimne svojho konania ľutuje a dodal, že žije so svojim otcom a bratom a taktiež pravidelne navštevuje svoju matku, ktorá je v domove dôchodcov a poskytuje jej potrebnú starostlivosť. Doplnil, že sa snaží zaradiť do normálneho života, pracuje na aktivačných prácach v obci A., snaží sa privyrobiť si rôznymi brigádami, nakoľko je pracovitým človekom. Uviedol, že pravidelne navštevuje taktiež psychologičku, nakoľko v minulosti mal problémy s alkoholom, no s tým je už v súčasnosti koniec a alkohol nekonzumuje.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že v danom prípade pre nápravu páchatela, ako aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie prichádza do úvahy uloženie primeraného trestu povinnej práce, najmä s prihliadnutím na osobné a rodinné pomery obžalovaného, ktorý v súčasnosti preukazuje, že je schopný viesť riadny život a má snahu pracovať, aby si tak mohol plniť pravidelne svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Súd vzal do úvahy taktiež skutočnosť, že obžalovaný sa stará o svojich rodičov, najmä o jeho chorú matku, ktorá je v domove dôchodcov a pravidelne ju navštevuje z dôvodu poskytovania potrebnej starostlivosti.

S ohľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že je na mieste uloženie trestu povinnej práce a preto mu podľa § 54 Trestného zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 250 hodín.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia ako aj odôvodnenie, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.